

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 » — »
 Negyedévre . . . 2 » 50 »
 Egy óra . . . — » 85 »
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
 PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
 a kir. itélőtábla épületével
 szemben,
 nová az előfizetések és a
 lap szétküldésére vonatkozó
 fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
 PÉCSETT, Mária-utca 1.
 a kir. tábla átellenében,
 hová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény in-
 tézendő.
 —
 Kéziratot vissza nemadunk
 —
Hirdetéseket
 a kiadóhivatal vesz föl.

A borkereskedés ellenőrzése.

Pécs, 1899. március 31.

A fillokszera-veszedelem nálunk is aktuálissá tette a borkereskedelem ellenőrzésének kérdését, mert a szőlőfelujitással járó nagy költségek ezt a műveletet csak úgy teszik kívánatossá a gazdákra nézve, ha termésük árában költségük meg is térül, másrészt pedig a bor árának emelkedése hatalmas ösztönzésül szolgál a gyorsan gazdagodni akaró kereskedőknek arra nézve, hogy a hamisítás különböző módjaival az eladásra kerülő áruik beszerzési értékét a lehető minimumra redukálják.

Ennek fölismerése adott létet a bortörvénynek, a melynek célja első sorban a magyar borkereskedelem veszélyeztetett jóhírének megóvása, másrészt pedig a termelők érdekének védelme volt. Hogy ez a törvény alkalmas-e ennek a kettős célnak az elérésére, különösen az olasz boroknak kincstári érdekekben állami kedvezéssel való nyakunkra zúditása mellett, az legalább is kétséges marad, de annyi mégis bizonyos, hogy a főforgó viszonyok közt a bór kereskedelmi manipulációjának minden ellenőrzés nélkül való szabadjára bocsátása ellenkeznek magának a tisztességes kereskedelemnek az érdekével.

Történt azonban, hogy a bortörvény meghozatala dacára az ellenőrzés lanyhasága folytán a borkereskedés terén a törvény

által tiltott manipuláció vígan folyt tovább, ami arra indította a földmivelésügyi minisztert, hogy az ellenőrzésnek hatályosabbá tétele céljából rendelkezék s szervezte a borellenőrző bizottságokat.

Csak hogy ezzel az intézkedéssel ismét eltévesztette a célt, mert a helyett, hogy ezeknek a bizottságoknak ellenőrzési kötelességét általánossá, rendszeressé tette volna, azt csak fölmerült gyanu esetére szorította s ez által azt érte el, hogy az ellenőrzés céljából megejtett vizsgálat már önmagában a megbélyegzés jellegével járt, mert hisz a kereskedelmi bizalom oly érzékeny, hogy már a pusztá gyanu is képes azt megrendíteni.

Ennek a körülménynek a figyelembe vétele aztán azt eredményezte, hogy a borellenőrző bizottságok is lanyhán vették a dolgukat, abból indulva ki, hogy inkább meneküljön egy-két bűnös, mintsem hogy utóbb alaptalannak bizonyuló gyanura eszközölt vizsgálatokkal becsületükben, anyagi érdekeikben sértsenek ártatlanokat.

A mindinkább terjedő visszaélések aztán arra indították a kormányt, hogy azok meggátolására és megtorlására központi közegek igénybevételével indítson irtó hadjáratot. Hogy ennek mi volt az eredménye, tudjuk. Egy-két bűnöst megcsiptek, de megölték vele egész vidékek kereskedelmébe vetett bizodalmat, ami bizony egyformán sujt bűnöst és ártatlant; sőt talán

az ártatlant inkább, mint a bűnöst, mert erre nem oly nagy veszteség az, ha értéktelen kotyvaléka a nyakán marad, mint a szolid kereskedőre, ha drágán szerzett borai mellett nagy nyereséggel úgy sem kecsegtető forgalma megakad s befektetett tőkéje nemcsak nem kamatozik, de tényleges veszteséget is okoz.

Nos hát mit csináljunk ilyen viszonyok közt? Futni engedjük a bűnöst, hogy véletlenül ártatlant is ne markolásszunk vele, vagy bűnösnek tekintünk mindenkit, míg nem tisztázza magát gyanunk alól? Az előbbi módszernek hódoltunk előbb, az utóbbit követjük most: pedig mind a kettő helytelen és igazságtalan.

Mint mindenütt, úgy itt is a középut a helyes, és ezt a helyes középutat jelölte meg az aradi kereskedelmi és iparkamara legutóbbi teljes ülésében. Ez a kamara a borhamisítások ügyével foglalkozva, hangsúlyozta, hogy a bortermelés érdekében szükséges a borokkal fűzött visszaélések szigorú megtorlása, mégis a legutóbb tett ily irányú intézkedések túllöttek a célon. A kamara helyesen utal arra, hogy azáltal, mert a borvizsgálatokat csak alapos gyanu esetén ejtik meg, az igazi cél nem lesz elérve s mégis azok, a kiknél esetleg borvizsgálatot tartanak, kompromittálva lesznek, erkölcsileg és anyagilag károsíthatnak.

Hogy tehát a szükséges ellenőrzés célhoz vezető legyen s mégis elvétésék

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Nagypénteken.

Kereszten függ az Isten-ember,
 Szívéből foly biborszalag;
 Megittasult nép vijjog, tapsol
 S így zúg a szent kereszt alatt:
 »Kiszenvedett már, nem támad föl!
 Tanát orkán seperje el!
 Hívője mind halállal haljon,
 Máglyára el! . . . Keresztre fel! . . .

Mint ősz lehétől földre hullnak
 Viruló rózsák, liliumok;
 Kimul, kinek bent lelke mélyén
 Az Isten-eszme föllobog.
 Ártatlan lelkek, ifjak-vének
 Meghálnak mind könyörtelen!
 De bátran hálnak: mitse félnek:
 Jutalmuk örök üdv leszen.

Hiába zárták sirba testét,
 Feltámadt mégis harmadnap!
 Hiába vérzett el oly sok szív,
 Az eszme mégis fennmaradt!
 . . . Ragyog a napnál fényesebben,
 Renditlen, mint az Ararát;
 Ezer pokolt is meggyőz könnyen
 És élni fog örökkön át! . . .

Szendrói József.

A bűn útján.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Lubomirski herceg egy borzalmas kaland hőse lőn. A rokonszenves író, aki tehetségével Michelet és Ponson du Terrail közt foglal helyet, közelebb mindazonáltal az utóbbihoz, este nyugodtan haladt végig a rue d' Asforgon.

Esett az eső és a Chaste et Infame szerzője esernyőjének védelme alatt folytatta útját, amint egy előkelő megjelenésű idegen közeledett hozzá:

— Pardon uram! — szólt kiváló udvariassággal — Lubomirski József herceghez van szerencsém, nemde?

— Igen uram — válaszolt a Pure et Cochonne szerzője.

— Egy szavam volna Önhöz . . .

— Megtalál otthon holnap 2—4-ig.

— Óh hiszen csupán egyszerű értesítésről van szó . . . S ezzel az ismeretlen egy négyrét összehajtogatott papirdarabkát vett elő zsebéből és egy diszes külsejű ház tágas bejárata alá vonulva, kérte Lubomirskit, lenne szíves az átnyujtott papirka tartalmával megismerkedni.

A Vierge et Pocharde szerzője odaállt tehát a gázlámpa alá, de mielőtt egyetlen sort olvashatott volna, az ajtó nagy zajjal becsapódott, a gáz kialudt és Lubomirski erős karoktól megragadva érzé magát. Kiáltani akart

de hangját elnyomta zongora és hegedűjáték zaja. Fualdes csapórostélyára gondolva, elkezdett minden tagjaiban remegni. Az ismeretlen igyekezett ő megnyugtanni, halkán fülébe sugván:

— Egy kiáltás, egy szó és ön halott.

A herceg előre haladt a sötétségben.

— Itt lépcső van sugá titokteljes kísérei közül az egyik. És Lubomirski csigalépcsőkön haladt lefelé. Kilencven lépcsőt számlált.

Ekkor hirtelen boltozatos teremben találta magát, a mely egy, a főpárkányzatra függesztett lámpától vala megvilágítva.

E teremben népes gyülekezet mozgott: ünnepélyes kinézésű egyének, mindegyik fekete bársony álarccal. Lehettek úgy 25—30-an.

— Elnök ur — szólt az ismeretlen — ime itt hozom azt, akit a tegnapi ülés kijelölt.

Az, akit elnöknek szölitottak, vette át ekkor a szót:

— Lubomirski József herceg, hallott ön valamit a nihilisták felől?

— Természetesen — hebegte Lubomirski — hiszen ki ne hallott volna azokról?

— A nihilizmus ágai a világ minden részébe kinyulnak. Ön ezen rettenetes szövetkezetről ír Serfs et Boyard című művében és ismerni látszik egész hatalmát. Ön jelenleg a párisi bizottság kezei közt van.

— Uraim — szólt Lubomirski — én semmit sem tettem, amivel az önök haragját

annak megbélyegző jellege, azt ajánlja az aradi kamara, hogy a *borvizsgálatokat a miniszterium központi szakközegei által általánosítani kellene*; a hogy pl. a gyógyszerárakat évenként megvizsgálják, vizsgálják meg időnkint minden fölmerült gyanu nélkül is bejelentetlenül a borpincéket. Ez így nem kompromittálna senkit s aki tisztán kezeli a természetes borokat, annak nincsen oka félni a vizsgálatától.

Nos hát alig hiszszük, hogy akadna valaki, aki ebben igazat ne adna az aradi kamarának s nem is kételkedünk, hogy ehhez a nézethez ne csatlakozzanak az ország összes kamarái, a melyekhez az aradi kamara ezt a javaslatát pártolás végett megküldetni határozta.

Helyes dolog a vizsgálatok általánosítása gyanu fölmerülése nélkül, hisz minden ellenőrzés gyűlöletessé válik, ha annak alapját speciális gyanu képezi, míg az általános ellenőrzést mindenki természetes dolognak tartja. Természetes, hogy ennek az ellenőrzésnek, hogy hatályos legyen, nem szabad sem sablonosnak, sem pajtászkodónak lennie. Azért nem szabad a vizsgálatot bizonyos időszakokra szorítani, sem egyedül a borkészlet megvizsgálására korlátozni, hanem ki kell terjeszteni az egész üzletmenetre, a készletek beszerzésére, az áruk forgalmára, ami csak az üzleti könyvek, sőt a szállítási vállalatok adataiból állapítható meg.

Helyes az is, hogy ezeket a vizsgálatokat központi szakközegek ejtsék meg, mert a helyi közegek ebben bizonyos mértékig mindig feszélyezve vannak, nemcsak az ellenőrzés alatt állókkal főnnálló személyes összeköttetések révén, de magának az általános helyi érdeknek a szempontjából is.

Azt az óhaját azonban az aradi kamarának, hogy a vizsgálatok eredménye mindaddig ne hozassék nyilvánosságra,

magamra vonhattam volna. Évek óta Párisban letelepedve, szerényen pályázom az akadémiai tagságra és egyáltalában nem foglalkozom politikával.

Hasszantartó zugás hallatszott, az álarcosok fenyegető mozdulatokkal beszélgettek, és Lubomirski, képtelen lévén jobban elsápadni, kezdett zöld színbe játszani.

Elnök: Nem ön volt az, aki a május 24-iki összeesküvés alkalmával Chambord gróf érdekében röpiratot adott ki?

Lubom.: Ez Béchard Frigyes hibája, aki nekem azt a rossz tanácsot adta.

(Kezd violaszínt ölteni.)

Elnök: Aki nincs velünk, az ellenünk van. Akar ön esküt tenni?

Lubom.: Meg teszek mindent, amit kívánok tőlem, csak ne bántsanak.

Elnök: Megesküszik, hogy testvérei megszabadításán dolgozni fog minden eszközzel: tűzzel, vassal, méreggel?

Lubom.: Esküszöm. (Erre már elkékült)

Elnök: A titkos nemzeti kormány 280 tagot számlál Párisban. 280 szám van a kosárban . . . tessék uraim mindegyiküknek egy számot huzni.

(A formaság végbemegy.)

Lubom.: De hát mit is huzunk?

Elnök: A sors fogja meghatározni, hogy a tagok közül kinek kell gyilkolnia 22-ik szám!

Lubom.: 22? — Ez az a szám, amit én huztam.

Elnök (ünnepélyesen): Tehát akkor önnek kell megölnie Galitzin Sándor herceget.

míg az illető ellen jogerős ítélet nincs, nem tartjuk gyakorlatilag keresztülvihetőnek, mert az első bíróság előtti nyilvános tárgyalás s az annak alapján hozott ítélet nem maradhat titokban annak felsőbbbírósi fölülvizsgálatáig; de az ennek megokolására fölhozott azt a körülményt, hogy különben ártatlan emberek is könnyen gyanuba keveredhetnek, nem is tartjuk olyan döntőnek, hogy ez ügyek ezért a nyilvánosság ellenőrzése alól elvonassanak, mert hisz akkor ugyanazzal a megokolással el kellene tiltani az összes büntető ügyek tárgyalásainak és első bírósági ítéleteinek nyilvánosságra hozatalát is.

Magához a vizsgálatához természetesen semmi köze a nyilvánosságnak, de ha már első bírósági ítélet van, ott vége szakadjon a titkolózásnak, hisz az ugyis a legkritikább esetek közé tartozik, hogy az első bíróság minden alap nélkül hozzon marasztaló ítéletet s ha ez elő is fordulna, ez iránt is tájékozódhatik a közönség a tárgyalás adataiból.

H i r e k.

Pécs, 1899. március 31.

Szajkosárral.

Szomorú idők járnak miránk kutyusokra! Nem tudom mi történhetett, de valami ketrecfelét raktak az orromra s csak az vigasztal, hogy amint látom többi kutyapajtásom is ilyen drótkosaras orral jár.

Hanem persze az emberek könnyen veszik a mi bajunkat, mert félfüllel azt is hallottam, mikor a gazdám mondta, hogy bizony a főkapitány urtól ez nagyon üdvös intézkedés. Ugylátszik a gazdám is inkább a főkapitány urnak a pártján van mint az enyémen. És ha valaki nem tartja be a parancsot, megbüntetik 100 vagy 300 frittal. No kétem, hogy az én gazdám ezt megtudná fizetni! De lehet, hogy lealkudná.

És ez még nem is minden! Hanem a

Ludom.: Lehetetlen.

Elnök: Ha ön nem engedelmeskedik a titkos kormánynak, úgy önt fogják megölni. A legcsekélyebb engedetlenség halállal büntetik.

Lubom. (könnyes szemekkel): De uraim, én oly jól ismerem Galitzint . . . Nem vétett az soha senkinek. Hacsak minden színházi premiére-en megkaphatja a karosszékét, tökéletesen meg van elégedve . . . Kérdezzék csak Sohége-t.

Elnök: Lubomirski József, ha a sors beszél, önnek hallgatnia illik. A gyülekezet most visszavonul, hogy megvitasson több fontos kérdést. Önnek egy felőrája van a megfontolásra.

(Az álarcosok lassan visszavonulnak.)

Lubom. (egyedül): Micsoda szörnyű kaland. Hogyan kerüljem ki ezt a kinos kötelezettséget?! — Mintha már látnám Galitzint, kialvó szemeit reám szögezve . . . brrr! Borzadok erre a gondolatra! Vért ontani . . . embervért . . . én, aki nem nézhettem meg indulás nélkül, ha valakinek az orra vére elered . . .? Födolog, hogy innét kijussak . . . Elszaladok a rendőrfőnökhöz . . . igen, de a nihilisták elcsipnek . . . Miért is nem születtem portugálnak; nem gondoltak volna rám, hogy én öljem meg ezt az orosz. Ha megölöm Galitzint, sohase jutok be az Akadémiába. De ha nem ölöm meg, úgy engem ölnék meg s ez esetben még kevesebb reményem lehet arra, hogy bejutok. (Végső elszántsággal) Lelkemre! Annál rosszabb Galitzinre nézve: végezni fogok vele . . . Majd egész csöndesen

kegyetlenek megfosztottak arany szabadságunktól is. Eddig? eddig szabadon szaladgáltam mindentel. Eltekintve attól a mennyei pillanattól, mikor cukrot kapok, az volt legfőbb boldogságom, ha az asszonyommal sétálni mehettem. Akkor fürödtem az aranyos napsugárban, nyáron a bársonyos pázsitban henteregtem, télen a friss hóban hancuroztam; versenyt rohantam a széllel s pajkosságból a vágató lovak előtt szoktam szaladgálni, ez egyik fő mulatságom, ámbár az asszonyom intett is sokszor, hogy egyszer majd felrugnak! De most?! most pórázon vezetnek sétálni, mit ér, ha ez nem finom bőrből van fonva? kötélt csak kötélt! Sőt az asszonyom mostanában nem is visz magával s ez fáj legjobban, mert azt mondta, hogy ő bizony nem vezet utcahosszat! Neheztelő tekintetet vettem rá ezért szép szememmel, hogy hát már ő is! (sokszor hallottam tőle, hogy nekem gyönyörű fekete kutya szemem vannak.)

Na az igaz, hogy legjobb barátomnak, a Lordnak is van szájkosara, az övé ugyan olyan nagy, hogy az én fejem komót beleférne, na de ő nagy vadászkutya, én pedig csak egy kis fehér foxi vagyok, de azért ez nem zárja ki, hogy ne lehessünk jó pajtások. Meg a másik hü játszótársamnak, a Vidornak is feltették az orrára a drótkosarat; pedig milyen mulatságot szoktunk mi ketten csapni! A Vidor is vadászkutya s velem tud mégis legjobban mulatni. Meghempergünk a puha porban, én ugyan ilyenkor szépen nézhetek ki, mert rendes körülmények közt fehér vagyok, ő fel-fel dob az orrával, no hiszen ha most a drótos orrával oldalba taszítna, ugyancsak megérezném!

Most már csak arra vagyok kíváncsi, hogy meddig tart ez az állapot, mert hallottam ugyan beszélni, hogy ma is száz kutya közt kilencvenkilencen nincs szájkosár, de az én egyszerű kutyaeszemmel nem tudom elképzelni, hogy mért van hát mi rajtunk s mikor szabadulunk fel alóla? Kidugja-e akkor már kék tejecskéjét az ibolya? Kipattannak-e addigra a rügyek; csilingel-e majd apró harangocskáival a gyöngyvirág? Aranyosan süt-e majd az áldott napsugár, repkednek-e a balzsamos légben a pillangók; megjönnek-e addig a csicsergő fecskék az eresz alá s csat-

a háta mögé kerülök és . . . piff! markolatig belédöföm a tört . . . Így aztán nem lesz ideje engem fölismerni. Végre is, miután el van ítelve, egyre megy, akár az én kezemtől esik el, akár másétól. Sőt még hizelgő lehet reá nézve, hogy rangbéli ember kezétől hal meg. Milyen sajátságos is az élet. Ki hitte volna még tegnap, hogy belőlem gyilkos lesz? — Eh, legokosabb nevetni rajta! Tehát, miután el van határozva, szinte szeretném már látni, milyen arcot vág hozzá Galitzin, amidőn a halálos vágást megkapja.

(A gyülekezet ünnepélyesen visszatér a terembe.)

Elnök: Lubomirski József herceg, elfogadja ön a megbízást, amelyet a sors önnek juttatott?

Lubom.: Igen, testvér.

Elnök: Holnap éj beállta előtt az elítéltek meg kell halnia.

Lubom.: Értem.

Elnök: Ha ön értesíti a hatóságot azokról, amik itt történtek, ön is el lesz ítelve.

Lubom.: Oh nem vagyunk oly ostobák!

Elnök: Most pedig vissza fogják önt kísélni. (Két álarcos beköti Lubomirski szemeit, a lépcsőkön fölvezetik, az ajtó becsukódik és a Pudique et en Carte szerzője a Malesherbes boulevardon találja magát.)

Másnap két órakor Lubomirski hosszú stylettel kabátja alatt Alexandre herceg lakása felé tartott, amint a rue Delaborde sarkán észrevette azt, akit keresett.

Lubomirski tétovázva megállt. Galitzin szintén olyan mozdulatot tett, mintha vissza

tozó madár-ének hangzik-e majd a tavaszi lágy fuvalomban?

Nini, keservemben milyen ábrándos hangulat vett rajtam erőt, ami nálam igazán szokatlan jelenség. Be is fejezem töprengésemet s inkább bevárom nyugodtan azt az időt, amikor felszabadulunk!

A busongó Roby.

Napirend 1899. április hó 1-én.

Naptár: szombat, április 1. — Róm. kath.: Nagyszombat. — Prot.: Nagyszombat. — Görög-kel. (március 20.) Szabbás. — Zsidó: Scheb. s. P. — Nap két 5 óra 41 perckor; nyugszik 6 óra 29 perckor. — Hold két éjfélután 11 perckor; nyugszik 8 óra 29 perckor délelőtt.

Időjárás. Kilátás a központi meteorologiai intézet jelzése szerint: szeles, keleten csapadék, később hőemelkedés várható.

— **(Nagypéntek.)** Az egyház gyászhetének leggyászosabb napja volt ma. A szent-sir látogatására ezrével zarándokoltak a hívők a templomokba s jó példával a megyéspüspök és a papság jártak elől, sorra látogatván a templomokat. A székesegyházban délelőtt 9 órakor kereszt-csókolásra járult a papság s a gyászszertartások befejezése után szentbeszéd volt. A szertartás alatt a székesegyházi énekar énekelt régi egyházi énekeket. A belvárosi templomban 9 órakor istentisztelet és délután 5 órakor bőjti predikáció volt, melyet *Gadó Sándor* segédlelkész tartott. A ferencrendiek templomában délután 3 órakor volt predikáció, melyet *Ángyán Aurél* házfőnök mondott. Holnap délelőtt ugy a székesegyházban mint a többi templomokban ünnepélyes istentisztelet lesznek, miközben megszólalnak a harangok. A feltámadási körmenetek a következő sorrendben tartatnak meg: a ferencrendi és ágoston-téri templomokban délután 4 órakor; a belvárosi templomban délután 5 órakor és a székesegyházban 6 órakor.

— **(Forray Iván temetése.)** Ma délután négy órakor óriási részvét mellett helyezték örök nyugalomra *Forray Iván* nyug. pécsi járási főszolgabíró. A temetésen résztvettek báró *Fejérváry Imre* dr. főispán vezekarna fordulni. Mindketten egymásra néztek, nyilvánvaló bizalmatlankodással. Végre *Galitzin* egy lépést tett előre. *Lubomirski* szintén. Amint szemtől-szemben állottak, *Alexandre* herceg leleplezte a tört, melyet kezében szorongatott, mire *Lubomirski* is előhuzta stiletjét.

— Mit akar ön? kiáltá az orosz.

— Hát ön? — viszonzá a lengyel.

— Azt a parancsot kaptam, hogy önt megöljem.

— Én is.

— A nihilisták megesküdtettek, hogy önt ma este kitörölöm az elők sorából.

— Tölem ugyanezt az esküt követelték. *Lubomirski* egy percig gondolkozott.

— Talán tréját ütitek belőlünk?

— Rosz tréfa — mormogá *Galitzin* herceg.

— Engem egész éjjel lidércnyomás bántott.

— Én meg verejtéket izzadtam.

— Le kell alcáznunk a család szerzőit!

— És boszut állanunk!

— De hogyan boszuljuk meg magunkat?

— Hát elolvassuk nekik a *Chaste et Infame*-ot, attól ugyan elviszi őket az ördög.

— Ugy legyen!

S ezzel kart karba öltve folytatták sétájukat, miközben *Vancorbeil* divatos dalát dudolgatták:

Voici venir les hommes sombres
Ainsi, on peut compter sur nous!
A nos pieds mettons les décombres
Et les tyrans à nos genoux.

Franciából:

B. W. Gabriella.

tése alatt a megyei tisztviselők, *Vaniss Sándor* főszolgabíró vezetése alatt a járás jegyzői és bírái, számszerint száztizenketten. *Majorossy Imre* polgármester vezetése alatt a városi tisztviselői kar, *Sável Kálmán* törvényszéki elnök vezetése alatt a törvényszék bírói kara, *Erreth János* ügyvédkamarai elnökkel élükön a pécsi ügyvédi kamara számos tagja. A járási jegyzők és bírák mindegyike gyászfátyollal s viharfáklyával vettek részt a gyászmenetben. Azonkívül *Zurna Károly* tábornok vezetése alatt a helyőrség tisztikarának számos tagja, valamint *Szeredy József*, *Spiesz János* kanonokok, *Rézbányai János* pápai kamarás és városunk előkelőségének számos más tagja is megjelent, hogy a közszeretben állott főszolgabíró halála fölött érzett mély részvétüket kifejezzék. Délután négy órakor szentelte be a koporsót a *Malom-utca* 13. sz. a. gyászházban *Károly Ignác* apátplébános, fényes segédlettel. A beszéltetés után a koszorúkkal megrakott gyászkocsira emelték a koporsót s megindult a gyászmenet a budaikülvárosi temetőbe, ahol örök nyugalomra helyezték *Forray Ivánt*, kinek elhunyt családja, számos jóbarátja és ismerősei szívét mély gyászszal töltötte el. Áldás lengjen porai fölött!

— **(Térzenék.)** Husvét vasárnapján és hétfőjén délelőtt fél 12-től fél 1 óráig a cs. és kir. 44-ik gyalogezred zenekara a színház előtt térzenét ad. A vasárnapi térzene programja a következő: 1. »Mindig bátran előre«, új induló *Spork Rudolf* gróftól. — 2. »Harmiák harca«, nyitány *Suppétól*. — 3. »Suspínul«-keringő, *Ivanovicitól*. — 4. A nagy eskü-jelenet a »Hugenották«-ból, *Mayerbeertől*. — 5. Magyar népdal-koszoru, egyveleg, *Neubauertől*. — 6. »A mi hölgyeink«, francia polka, *Flossmantól*. — A hétfői térzene műsora pedig ez: 1. A *Niebelungok* indulója, *Sonntagtól*. — 2. Nyitány a »Porticii néma« című operából, *Aubertől*. — 3. »Kecke Frátzen«, keringő *Wagnertől*. — 4. Cavatina a »Nabukodonozor« című operából, *Verditől*. — 5. Egyveleg az »Excelsior« balletből, *Marenctól*. — »Ein Treffer«, gyorspolka *Kraltól*.

— **(Átheizés)** *Galamb Zoltán*, nyvidéki kir. törvényszéki bíró, eddigi minőségében, a kaposvári kir. törvényszékhez saját kérelmére áthelyeztetett.

— **(Postamester kerestetik.)** Megyénk Nagyarsány községében a postamesteri állás megüresedett. Pályázati ajánlatok három hét alatt adandók be a pécsi posta és táviradigazgatóságához.

— **(Athléták szövetsége.)** A »Magyar athlétikai Szövetség« tegnap este tartotta meg rendes évi közgyűlését Budapesten. A közgyűlésen a pécsi Athletikai Klub is képviselve volt s a szövetségi tanácsstagok közé *Lauber Dezsőt* választották be Pécsről.

— **(Israeliták husvétja.)** Izraelita polgártársainknak holnapután ér véget husvétünnepük. Ez alkalomból ma este 6 órakor ájtatosság volt az izr. templomban; holnap reggel 7 órakor, délelőtt 10 órakor és délután 6 órakor lesznek istentiszteletek. Vasárnap 7 órakor ájtatosság és 10 órakor istentisztelet lesz, melyen a hitszónoklatot *Perls Ármin* dr. főrabbi mondja. S ezzel véget ér izraelita polgártársainknak egy hétig tartó husvétünnepüköre.

— **(A pécsi jétékonyndegylet közgyűlése.)** A pécsi jétékonyndegylet e hó 9-én (vasárnap) délután 3 órakor egyleti helyiségeiben tartja évi rendes közgyűlését, melyre az egyesület tagjait ez uton is meghívja *Sável Kálmán* az egyesületi elnök. A közgyűlés tárgyai: 1. Évi jelentés. 2. 1899. évi költségvetés elfogadása iránti előterjesztés 3. Indítványok.

— **(Eltűnt ötvenes.)** *Hartmann János* kővágó-szöllősi lakosnak a szobájában levő ládjából, eddig ismeretlen tettes, egy ötvenes bankót elemelt. Érdekes, hogy a ládában körülbelül nyolcvan forint papír és ezüst pénz volt még, ezt azonban a tolvaj nem bántotta. Valószínű, hogy *Hartmann* cselédjeinek valamelyike követte el a lopást, mert más aligha tudott volna fényes nappal a gondosan bezárt lakásba bejutni. A vizsgálat ez irányban is megindult.

— **(Amit az asszony elveszt, megtalálja a férj.)** Érdekes kis epizód játszódott le ma délelőtt az ügyeletes rendőrbiztos előtt. *Matuska Jánosné*, egy vasuti munkás felesége, sirva panasolta, hogy ma reggel, midőn husvétü bevásárlásait eszközöndő a piacon járt, négy forinttal terhelt pénztárcáját elvesztette. Az ügyeletes rendőrbiztos úgy ahogy megvigasztalta a szegény asszonyt, hogy minden lehető el fog követni, hogy az elveszett tárcát megkerítse. Alig telt el egy negyed óra, midőn egy katonás magatartású, munkászubonyba bujtatott ember állított be az ügyeletes rendőrbiztos elé.

— Biztos úr kérem, találtam egy pénztárcát a piacon. Négy forint van benne.

A rendőrbiztos átvette a pénztárcát s aztán megkérdezte a becsületes megtalálót:

— Hogy hívják magát?

— *Matuska János* vasuti alkalmazott vagyok! — volt a katonás válasz.

Később sült ki, hogy *Matuskáné* elvesztett tárcáját — a férj találta meg!

— **(Öt forint jutalom.)** Tegnap este elveszett egy arany női karperec, melybe »Emléül 1891. dec. 21. Miklós, Agát, Ilon, András« szavak vannak vésvé. Mivel az elvesztett ékszer kedves emlékét képezi a károsnak, kéri a becsületes megtalálót, adja át a megtalált karperecet a rendőrségnél, hol öt forint jutalomban részesül.

— **(Mikor a kocsis alszik.)** *Kántor János* bogádi pusztai lakos istállójából az elmúlt éjjel, eddig ismeretlen tettesek, egy új lószerszámot, két vasvillát és nagyobb mennyiségű szénát elhordtak. A legérdekesebb a dologban az, hogy a kocsis — állítólag — egész éjjel bent aludt az istállóban s nem is vette észre a tolvajokat. Nem lehetetlen, sőt valószínű, hogy a kocsis elhagyta őrhelyét s az alatt az idő alatt jártak ott a tolvajok, kiket most nyomoznak.

— **(Örült a hatóság előtt.)** A devecseri községi előljáróság elé a napokban egy dúlt arcú fiatal ember állított be, azzal a meglepő kijelentéssel, hogy:

— Fogjanak el! Megöltem az apámat!

A hatóság emberei csakhamar kiderítették, hogy a szerencsétlen fiatal ember, *Kit Kapus János*nak hívják, elmebeteg. Az esetről illetékes helyen jelentést tettek.

— **(Egy kis csillagászat.)** Holnap jön ránk április, a tavasz első hónapja, me-

lyet Szent György havának is neveznek. E hónapban a nap hossza 1 óra 37 perccel nő, mert míg ma a nap 5 óra 43 perckor kelt és 6 óra 27 perckor nyugodott, tehát 12 óra 44 perc volt a hossza, addig április 30-án a nap 4 óra 47 perckor kel és 7 óra 8 perckor nyugszik, tehát 14 óra 21 perc lesz a hossza. A nap április 20-án a Bika jegyébe lép reggel 8 óra 54 perckor. A hold járása e hónapban a következő: utolsó negyed lesz 3-án 1 óra 12 perckor délután; újhold 10-én 7 óra 37 perckor reggel; első negyed 17-én 11 óra 59 perckor éjjel és holdtölte 25-én 8 óra 38 perckor este.

— **(A pécsi zenekedvelők egyestülete)** április hó 8-án (szombaton) este 8 órakor igen érdekes filharmonikus-hangversenyt rendez a következő műsorozattal: I. Beethoven: C-mol négyes; előadja az egylet zenekara. II. a) Schubert: »Haidenröslein«. b) Brahms: »Vergebliches Ständchen«. c) Bánfi »Lili keringő« énekli Mülherr Mici, zongorán kíséri Hoff Richard. III. Mozart eddig ismeretlen Szimfoniáját előadja az egylet zenekara a katonai zenekar közreműködése mellett. IV. Schubert: »Rosamunde«, előadja az egylet zenekara, zongorán Kaltnecker Ilonka, harmoniumon Hoff Richard. Az egész hangversenyt pedig Oszwald Ferenc fogja dirigálni.

— **(XIII. Leo husvétí pálmája.)** XIII. Leo a házikápolnájában egy kápián által mondott virágvasárnapi mise után az udvari személyzetének szánt pálmákat megszentelte s aztán személyesen osztotta szét. (E pálmákat tudvalevőleg még V. Sixtus által adott kiváltságnál fogva mindig a sanremoi Bresca patricius család szállítja.) Ezután XIII. Leonak a neki szánt pálmát adták át. A pápának szánt pálmát már évszázadok óta a római camaldulensi kolostor apái szállítják s rendszeren virágokkal, szalagokkal és képekkel díszítik. Az idén a palma szent Ambrusnak miniatúr-képével volt díszítve, kinek évszázados ünnepét csak nemrég ünnepelték Milanóban s a kép alatt művészi himzésben díszlett a eszntnek mottója: »Ubi Petrus, ibi Ecclesia« (Ahol Péter, ott van az egyház.)

— **(Furfangos család.)** Bécsben tegnap délelőtt két furfangos csaló teljesen új módszerrel jutott egy jobbmódu orosz ember vagyonához. Rechhoper Mária asszonynál az V. kerületben egy idő óta valami Lepin nevű 38 éves raktárnok lakik. Ennél az asszonynál Lepin távollétében megjelent két törvényszéki szolgának öltözött ember és házkutatást tartott — mint mondták — azért, mert Lepin ellen erkölcstelen üzelmek és lopás gyanuja merült fel. Minthogy azonban Lepin börtöndjei be voltak zárva, lakatost hívtak és feltörték azokat és minden értékes dolgot, köztük nagyszámu ruhát kiszedtek belőlük. Este felé persze nagy volt az asszony rémülete, a mikor Lepin az ügyről jelentést tett a rendőrségnél, a mely nyomban tisztában volt azzal, hogy két agyafurt csaló áldozata lett az asszony. A vakmerő szélhámosokat körözik.

— **(Orvvadászok szövetsége.)** Assenban, a németországi Friedlandban orvvadászok szövetséget alakítottak. A szövetségnek tizenhét tagja van. Csak olyan ember lehet tag, a kit orvvadásznak ismernek és ilyenül legalább egyszer megbüntettek. A gyűlésen elhatározták, hogy jövődében a vad-

kereskedőknek csak vásári áron adnak el vadat s azok a vadkereskedők, kiknek vadat szállítanak, kötelesek évente bizonyos összeget fizetni a szövetségi pénztárba. A szövetség főcélja az, hogy a megbüntetett orvvadászokat segítse családjukkal együtt. Azt is elhatározták, hogy a vadállomány kiméltése céljából a tilalmas időben nem vadásznak. A dolgot rossz tréfának vélnők, ha nem a komoly Hamburger Nachrichten közölné, mely szerint a törvényt azért lehet ily hallatlanul kigunyolni, mert az ott érvényes vadászati törvény nevetségesen csekély büntetést szab az orvvadászra.

— **(A két végű bot.)** Régi magyar közmondás tartja, hogy két vége van a botnak. Eme közmondás aztán be is bizonyosodott ma délelőtt a buzatéren két berugott atyafin. Mészáros Antal és Szeszler János favágók a pálinka mérésből kijövet, összevesztek egymással, miközben Szeszler egy bottal támadta meg cimboráját. Mészáros sem volt rest, hanem kikapva a botot Szeszler kezéből, a boldogabb végével úgy megrakta ellenfelét, hogy a rendőrnek kellett a verekedőket szétválasztani és a torony alá szállítani.

— **(Versenyfutás egy ebédért.)** Eredeti módon csapta be Basel mellett egy kis faluban két szélhámos a korcsmárost. Mindkettő igen elegánsan volt öltözve és egy asztalhoz letelepedve, ebédet rendeltek. A korcsmáros hajlongva vitte az étlapot az urakhoz, a kik mindentéle jó ételeket, drága borokat kívántak. Pompás étvágygyal költötték el az előjük tett ételeket és italokat. A mikor aztán a fizetésre került a dolog: az egyiknek nagyszerű ötlete támadt. Azt ajánlotta társának, hogy fussanak versenyt és a vesztes fizesse az ebédet. Ez reá állott, a korcsmáros pedig nagy naivan kimérte a versenypályául deklarált 100 métert. A »start« igen jól sikerült és a »mezőny« megindult. Mily nagy volt azonban az indulási helynél álló korcsmáros megrökönyödése, a mikor észrevette, hogy a versenyzők szépen egyforma tempóval haladva elfutnak a cél előtt s meg sem állva átfutnak a határon Németországba. A jó ebéd megérte a kirándulást.

— **(Megvert anyós.)** Már ismét egy házsártos anyós szomorú történetéről van szó, kit a feldühödött vő, kellő felháborodásában, alaposan megrakott. Özv. Kocsis Lajosné, átai lakosné, a napokban a miatt veszett össze Varga Imre nevű vejével, mert az feleségével családi perpatvarba keveredett. A vő egy ideig tűrte ugyan az anyós szóáradatát, de végre megsokalva a sok kelepelést, egy seprőnyéllel elverte anyósát, úgy, hogy annak minden kedve elment a további nyelveléstől. Hir szerint, a megvert anyós panaszt emelt a veje ellen a bíróságnál.

— **(Éjszakai lelet.)** A rendőrőrzár az éjjel a Kaposvári-utca végén hét hasáb fát talált az utca közepén. A leletet ott nem akarván hagyni, bedobták a legközelebbi kert kerítése mögé s ma ott meg is találták. Hogy a fát valaki lopta-e s úgy hagyta el az uton, mikor a rendőrök jönni látta, vagy pedig elvesztette valami fászkocsi, azt még nem tudják. Egyelőre gazdát keresnek a hét hasáb fához.

— **(Mire jó a háború?)** Angol szaklapok állítása szerint a legutolsó szudáni

hadjárat a csontvázkereskedést, mely már teljes pangásnak indult, ismét talpra állította. Ez anatómiai célra szolgáló áruban ugyanis a kínálat utóbbi időben csaknem teljesen megszűnt, míg most hosszú időre való csontváz van raktáron, mely az egyre nagyobbó kereslet igényeit kielégítheti. A hóhéher csontu és formai tekintetben tökéletes dervis-csontvázakat az anatomusok nagyon keresik.

— **(Elveszett takarékpénztári könyv.)** Ma délelőtt egy szegény ember elvesztett egy takarékpénztári könyvecskét, mely összes megtakarított pénzecskéjéről, tizenöt forintról szólt. Kéri a becsületes megtalálót, hogy juttassa a rendőrséghez az elvesztett takarékpénztári könyvet.

— **(Új vasuti internátus.)** A m. kir. államvasutak igazgatósága egyre jobban felkarolja azt az üdvös eszmét, hogy saját alkalmazottjai tanköteles gyermekei iskolázatásáról és ellátásáról teljesen ingyen gondoskodjék. A nemzetiségi vidékeken e mellett külön hivatása is van ennek a nevelési rendszernek. A horvát, rác, oláh vidékekre lekerült vasutiak gyermekeinek magyarságát is védeni akarja a m. á. v. azáltal, hogy az ott divó idegen ajku iskolák helyett magyar internátusban az általa felállított vasuti nevelő intézetekbe veszi föl a vasutasok gyermekeit. Kaposvárott is virágozik már ily vasuti internátus s a közel jövőben a Dunántul több városában mozgalmat indítanak ilyen vasuti internátus felállítására iránt.

— **(A világ legkisebb biciklje.)** Egy Figarotta nevű olasz munkás bámulatra méltó ügyességgel egy miniatür-biciklit készített, amelynél kisebbet és kedvesebbet képzelni is alig lehet. A kerékpár acélból van csinálva, huszonnégy miliméter magas és harminchat miliméter hosszú. A kerekek küllői tűvékony-ságu kaucsukból vannak készítve, kerülete egy keréknek negyven milliméter. Minden része a biciklinek a legfinomabban van kidolgozva és kitűnően működik. Az egész liliput-biciklinek a súlya csak ötven gram, de azért mégis nagyon gyorsan fut. A kerekek hangtalanul mozognak, mint egy zsebóra kerekei.

— **(Tolvaj a vonaton.)** Molnár János birjáni lakostól az elmúlt éjjel, a Szabadka felől Pécsre érkező vonat egyik harmadosztályu kocsiszakaszában, valaki egy ruhaneműekkel és élelmiszerekkel terhelt csomagot ellopott. A káros a lopást csak Dráva-Szarvas állomáson vette észre, ahol azonnal jelentést tett az esetről az állomási előljárnak, kinek távirati megkeresése folytán a vasuti tolvajt most megyszerte körözik.

— **(Mi lesz 1000 diákból.)** Egy angol statisztikus 40 éven át figyelemmel kísért egy angol iskolát és a következőkben ismerteti az onnan kikikerült tanulók sorsát: 1000 diákból, aki az iskolát elhagyta: 197 jogász, 3 orvos, 2 sportsman, 2 öngyilkos lett; 17 Indiában halt meg, 3 a vadászaton, 2 lapdázás közben, 1 leesett a Matterhornról, 22 kereskedő lett, ezek közül az egyik London polgármestere, 9 a peeri méltóságot örökölte, 23 olyan gazdag, hogy nem csinál semmit; 103 tanító, 27 gazdász, 95 hivatalnok a hadseregben, 7 katona, 92 pap lett, 11 a diplomáciánál kapott hivatalt, 23 ügynök, 19 ujságíró, 23 festő, 19 színész és 2 zenész lett. Az etoni

népiskolából kikerült diákoknál körülbelül ugyanez volt az eredmény.

— **(Betörés egy takarékpénztárba.)** Dárdai levelezőnk írja, hogy a dárdai takarékpénztárnak Dárdán saját házában a főutcán, a jegyzői lak és iroda tőszomszédságában levő könyvelői helyiségébe, melyben csak egy kis »Wertheim« pénztár áll váltópénzzel, az utcai ablakon át, melyet sárral bekentek s a duplaablakot, valamint a spaletáblakot benyomva, betörték; de a tettesek vagy elriasztattak, vagy nagyon primitív eszközökkel rendelkezettek, miután a jelzett kis pénzeszekrényt még csak igazán meg sem tudták karcolni, — helyéből pedig meg sem mozdíthatták, hanem csak azon fiókokat, melyekben a pénztárnok nappal a pénzt kezeli, huzgálták ki s kutatták át a nélkül, hogy abból egy krajcár értéket is elvihettek volna, mert azokban éjjelre egyáltalán nem hagynak pénzt. Ha a betörést nem ügyetlen egyének, hanem gyakorlott betörőbanda követte volna el, úgy ebből nagy kár érhetne volna a részvényeseket; mert ha a betörők a vasajtókon át a tulajdonképeni pénztárszobába s onnét a nagy pénztár belsejébe behatolhatnak, a pénz és okmányokban nagy kárt ejthettek volna; annál is inkább, mert a bécsi »Wiese és társ« cég, melynél az igazgatóság tekintettel az újabb történt betörésekre, még a múlt év novemberében megrendelt egy betörhetlen páncél-szekrényt, azt mindeddig nem szállította.

— **(A tavasz Olaszországban.)** Itália kék ege alatt az idén fehér husvétra készülnek. Március elején néhány napig csaknem nyári meleg volt, de aztán hirtelen megfordult az idő és most Olaszország legnagyobb részében zordon téli időjárás uralkodik. Északi Olaszország, még a Riviera is egészen havas.

A hirtelen fagy szerencsére nem okozott kárt, mert csak a mandula és barackfák virágoztak ki. De annál rosszabbul érzik magukat azok az utasok, akik északról napernyővel, szalmakalapban és nyári ruhában érkeztek és most az alig fűtött olasz vendéglőkben dideregnek.

— **(Ujtás.)** Azok az utasok, akik nagyobb ládákkal veszik igénybe a személy és gyorsvonatokat, igen jól tudják, hogy a podgyász feladása mennyi kellemetlenséggel jár. Az indulás előtt jóval hamarabb ki kell a vasúthoz menni, a jegyet megváltani és fölmutatni, mert a podgyászt csakis így veszik föl. Akárhányszor megesik ily körülmények között, hogy vagy az utas vagy a podgyász lemarad, mert a vonat nem várakozik. A sietség, a várakozás, sokszor a tolongás a legjámborabb utast is idegessé teszi, ami aztán a legnagyobb kellemetlenség. Hát most már ezen a bajon is segítenek, ha mindjárt csak Franciaországban is. Ott ugynais kimondták, hogy az utasok a podgyászt bármikor is föladhadják és pedig anélkül, hogy a vasuti jegyet fölmutatni kellene. Ez esetben azonban a vasutak pótdíjat szednek, nehogy áruszállításra is fölhasználják a podgyászszállítást. A franciáknál ez eszme minden valószínűség szerint be fog válni, ami azt jelenti, hogy a többi vasut is utána fogja.

— **(Mégmérgezett kávé.)** Prága mellett Kocir faluban rémes családi dráma játszódott le. Sacher Ferenc kötélverő nyomoruságos anyagi helyzete miatt megmérgezte két gyermekét és azután ő is kiitta a mérge-

poharat. A kis család boldog meglepedettségben élt a legutóbbi időig. A napokban azonban meghalt Sacher felesége és magával vitte a család boldogságát is. Sacher nehéz munkával kereste meg a mindennapi kenyeret, de feleségének halála óta elhanyagolta munkáját, mert nem merte hat éves fiát és három éves leányát magukra hagyni. A nyomor állandó társuk lett. Gyermeküknek felnevelése nagy gondot okozott neki s folyton attól félt, hogy előbb hal meg, mielőtt még megalapíthatta volna gyermeküknek jövőjét. Ez a rögeszme annyira hatalmába kerítette Sacher-t, hogy nem tudott menekülni tőle. Kétségbeesésében elhátározta, hogy megöli gyermekeit, azután pedig önmagát végzi ki. Tegnap reggel végre is hajtott a szándékát. A reggeli kávéba mérget kevert és azt adta gyermeküknek s ő maga is abból ivott. Délután a szomszédoknak feltűnt, hogy Sacheréktől senki sem mutatkozik és az ajtót feltörve behatoltak a lakásba. Az apát és fiacskáját már holtan találták, míg a kis leányka még élt. Az asztalon állottak a kávébőgrék, a melyekben még volt egy kis kávémaradék. A holttesteket és a haldokló leánykát bevitték a kórházba.

— **(Házasság.)** Gátföldi *Markovich* Pál tartalékos hadnagy, ispán Frigyes kir. herceg bellyei uradalmában, a jövő hónapban vezetni oltárhoz *Reich* Irént, Reich Károlynak, Frigyes kir. herceg műszaki tanácsosának leányát Főherceglakon.

— **(Egy modern hamupipőke.)** Nem egészen úgy történt, mint a mesében,

karján súlyos bilincset csörget. De azért egyik sem halad dologtalanul tovább.

A bűn útján himes ruhákban lejtének előre, lepke módjára csapongva egyik virágról a másikra. Ha valamelyik leszédül, áttaposnak rajta.

Nálunk súlyos kalapáccsal törnek utat a kemény sziklafalon, éles szekercékkal vágják a bozótot, keztyűtlen kezekkel tépik a csalánt s irtják könyörtelenül a tövises bogáncsot.

Ha az egyik elesik, nem lépnek át rajta, mert irgalom és szeretet lakik itt a szivekben. Lehajolnak hozzá, letörlik verejtékes homlokát s felsegitik szépen.

A fáradt vándor tört tagokkal is tovább vonszolja magát s reménykedve tekint fel a homályos ut végén tündöklő csillagra. Mert ott a hófehér felhőkárpitok mögött lakozik az ő jóságos és könyörületes megváltó Istene.

A harmadik ut reménytelen fekete. Nem hív oda senki, nincs is vezetője, csak saját gyengeséged kerget reá. Az átláthatlan sötétségből az enyészet nyirkos szaga száll fel s az egész olyan, mint valami titokzatos, nagy fekete folyó.

Ide hanyatlik az, kinek nincs ereje a munkára, bátorsága a küzdelemre s kiben az akarat megtört és a remény kialudt, ki a büntől irtózik s nincs ereje még vétkezni sem.

Inkább ledobja magát a feneketlen örvénybe. — — —

— Azt kérde, gyermekem, hogy mi lesz a Leonhard-lányokkal. A mindenható tudja, melyikre lépnek a három ut közül. Ez különben lelkienergiájuktól függ, mely, a gazdagság elpuhító körülményei dacára is, esetleg érintetlenül bennük szunyadhatott.

— Oh igen, mindenesetre. Azonban ki tudja előre a jövőt? Hanem most Isten vele Mária. Üdvözlöm a hatos kompániát. A jó tanácsokon kívül még fogadja el tőlem ezt a kis ibolyacsokrot. Isten vele!

Néhány perc múlva fenn voltam Monostoréknál. Elbucsuztam Minerva és Lóni kisasszonyoktól, Renéetől és a két kedves fiucskától. Itt hallottam a hirt, hogy Leonhardék, kik eszeveszett fényűzést vittek véghez, furcsa spekulációba keveredtek s egyszerre eltűntek a városból. Ime bekövetkezett hát a nagy krach, az anyagi romlás, a mit Zajghó előre megjósolt. Kiváncsian tündöttem magamban, hogy mi lesz most az elkényeztetett, ferde nevelésű leányokból?

Robogány néni bucsulakomát rendezett a tiszteletünkre. A vacsorán felemlítettem Leonhardék dolgát Zajghó tanár előtt, ki szintén jelen volt s válaszképen a következő sajtóságot elmélkedést adta:

— Kényelmes dolog gazdagnak lenni. A gazdagság selymes fészket ad, mosolygó arcokat és színes pompát.

A ragyogó aranyak fölött a pénz tündére röpköd, egy bolondos fehér asszony, kinek a szemében kárhóztos tűz csillog; talán az aranyak visszfénye? A szája piros és élveteg, a ruhája meg hosszú, uszályos rózsaszínű fátyol, a mit kacérkodva borit a gazdagok fejére, hogy azon keresztül rózsaszínűnek lássák ezt a szomorú szürke világot.

Mikor a gazdagok már nagyon sokat nevetnek, megmozdul és morogni kezd a homályos, alakatlan tömeg, mely lenni, a sötét mélyben dolgozik. Erre a nevetők megszeppennek; de a bolondos tündér csak kacag, meg rázza aranyos haját és sárga port hint a magasba te-

mert hát a modern hamupipőke nem szurta meg orsóval az ujját, Hanem heves szavak hatottak rá úgy, hogy elaludt és aludt, aludt, nem száz évig, hanem tizenhárom hónapig De viszont ez a történet nem mese, hanem igaz. Egy fiatal, ideges san-franciskói leány, Wilbur Elida, összeveszett vőlegényével, a szeretetreméltó Tray Williammal. Az ifjú hölgy annyira fölizgatta magát, hogy elájult és lethargikus alomba merült. Az orvosok mindent elkövettek, hogy föléleszték, de mindhiába, a szép Elida hetekig, hónapokig folyton csak aludt, úgy, hogy mesterségesen kellett táplálni, mert különben meghalt volna. A megszmorodott vőlegény mindennap kétszer odajött az ágyhoz, de ő sem tudta a modern hamupipőkét föléleszteni. Végre tizenhárom hónap leforgása után Elida megmozdul és fejét a másik oldalra fordítja. Azonnal hivatják a vőlegényt, aki letérdel az ágy elé, a leány fölébred, megismeri Williamot és folytatja vele a veszekedést, ott, ahol elhagyta, mikor ájulásba esett. Azután kibékülnek. A mesebeli hamupipőke, amikor fölébredt, legalább nem veszekedett.

— (A jószívűség jutalma.) Az állatvédő egyesületek tagjai bizonyosan jóleső érzéssel olvassák azt a hirt, hogy egy dúsgazdag hollandi hölgy mily nagylelkűen hálálta meg egy vasuti kalauz jószívűségét, aki az urnő kis kutyáját gondozta, valahányszor az urnő vasuton utazott. A dúsgazdag hölgy végrendeletében úgy intézkedett, hogy kis kutyájának gondozóját, a kalauzt hívják meg a te-

metésére és utiköltséget küldjenek neki s ha megjelenik, negyvenezer forint jutalmat fizeszenek neki. A kalauz elment a temetésre s meg is kapta a pénzt.

Menyasszonyi ajándékok.

A leggyöngédebb érzés kifolyása azon szokás, melynek következtében az esküvőre menő új párt és különösen a menyasszonyt ajándékokkal halmozzák el a rokonok és a jó barátok, nem is szólva a vőlegényről a ki igen gyakran egész vagyont érő ajándékkal kedveskedik szíve választottjának. Az ilyen ajándékoknál a fő, hogy ne csak értéket képviseljenek, mert hiszen másképen elvesztik jelentőségüket, nincs értelmük, hanem hogy szemre is szépek, izlésesek és tetszetősek legyenek.

A legújabb praktikus korban egyre nagyobb tért hódít azon szokás, hogy a menyasszonyi ajándékokat az ugynevezett háztartási cikkek közül válogatják. Ez tetszés dolga és a bájos menyasszonyok egyenlő jó szívet és hálás elismeréssel fogadják azokat, legyenek azok például akár karkötők vagy például egy szép thea készlet, szép függő lámpa, ezüst evő készletek, szép ezüst gyümölcs-névjegytartó kosár.

A menyasszonyi és minden fajú egyéb ajándékokból utolérhetetlen szép raktára van Schönwald Imre pécsi ékszerésznek.

Nem is raktár az már, hanem valóságos iparművészeti tárlat a magyar, francia és angol ötvösipar remekei vannak itt, fölhalmozva meglepő gazdag sokféleségben, de minden egyes tárgy magán hordja a művészi izlés bélyegét, mely egyaránt hirdeti úgy az illető iparág tökéletességét, mint Schönwald Imre választékos izlését, a ki ezzel a tárlattal is bizonyosságát

adta annak, hogy Pécs várost s annak közönységét a legmagasabbra becsüli és őket úgy akarja és képes kiszolgálni, mint a milyen kiszolgálásban Páris és London legelőkelőbb közönysége részesül.

Alig van tanulságosabb valami, mint egy látogatás Schönwald Imre üzletében. Óriás értékű tárgyak vannak itt fölhalmozva szemkápráztató fényben, megkapó művészi formában és mindamelllett a lehető legolcsóbb árak mellett.

Pécs szab. kir. város

meteorologiai állomása jegyzetei

1899. március 31. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált) = mm. 62.2 (emelkedő.)

Hőmérsék = 14.7 °C

> maximuma: 8.6 °C

> minimuma: 1.0 °C

Párányomás: 5.1 mm.

Relatív nedvesség: 60

Felhőzet: 7° Ci. Cu.

Szélirány s erő: N. W.

Csapadék 24 órai: N. W. 2.

Szeles, enyhe.

Dr. Czirer.

Művészet, irodalom.

○ „Ifjuság.“ Ezen cím alatt rövidebb elbeszéléseit szedte össze és adta ki Krúdy Gyula. A díszes kiállítású könyv első helyet foglal el úgy tartalmánál, mint elegáns kiállításánál fogva az idej husvéti könyvpiacón. A szövegnek megfelelő remek illusztrációkat Basch Árpád jeles illusztrátorunk rajzolta. A szép mű, mely méltó helyet foglal el minden szalon-asztalon. 2 frt 60 krért megszerezhető könyvtárainknál.

a bájos tündért, ki a merésznek az örömök aranyserlegét nyújtja?

Mindezen sok jóért oly nevetségesen keveset kérek tőled, hogy ostoba lennél, ha rá nem állnál a cserére. Tulajdonképen pusztá fogalom az egész, mondhatnám, agyrém. Az emberek úgy hívják, hogy »becsület«.

Most csendesen előrelép a másik alak. Izmos, erős, sötétszínű munkászubony van rajta. Az arca gondterhelt, komoly és lús, de a szeme nyílt és becsületes s önbizalom, nemes bátorsága sugárzik le az egész lényéről.

Acélizmu karjával felfogja a leroskadni készülő, reszkető gyámoltalant s miközben kérges kezeivel megsimogatja verejtékes arcát, így beszél hozzá:

— Elvesztetted a gazdagságot s arra letaszítottak a magasból. Most itt állsz egy szomorú, szürke világ hátán, a mit úgy hívnak, hogy: nyomor. Ne csüggedj, nem tévedsz azonnal bele.

Három ut áll még előtted, megindulhatsz bármerre. Az egyik ut tele pompázatos virágokkal s itt-ott ékes pihenőhelyekkel, melyekben fellelhetsz minden földi jót. Káprázatosan szép ut, kár, hogy a végén biborfüggönyvel fedett árokban, szemetes rongyokon utálatos csontváz hever. Ez a bűn útja.

Az én utam keskeny, göröngyös, vad bozóttal és szűrő tövisekkel van behintve. Sehol egy nyugalmas hely; még a felhő is, mely fölötte lebeg, homályos és fakó. Az emberek, kik utamon járnak, szürke ruhába vannak öltözve, a lábuk tövisektől tépett és vérző, a kezük durva és kérges. Némelyiknek vállán nehéz kereszt, némelyik

kintők szemeibe, aztán megpacskolja arcukat ez a furfangos asszony a rózsaszín ruhája szegélyével.

A tömeg álmélkodik és reménykedve sóhajt. A fenyegető, torz vonások elsimulnak s a vad gyűlölet izzó paraszát belepí a fehér hamu. Hanem az a szép asszony nagyon szeszélyes ám. Egyszerre megunja kegyeltjeit s minden ceremónia nélkül ott hagyja őket. Persze, az aranyakat is elsepri felhős uszályával.

A mint kiméletlenül lerántja a rózsaszínű fátyolt a nevető fejéről, azok is megrémülnek s — talán először — köny szökken a vidám szemekbe. A porba hullanak. Először az illúziók, aztán ők maguk. A tömeg tapsol és üvölt s egy kicsit meg is lökdösi a vigyázatlan ostobát, a ki a magasból lebukott. Mert mig hatalmas és zsarnok volt, morogtak reá, de azért mégis imponált az arany piedesztál! mig most, hogy egyforma nyomorultakká lettek, nemcsak, hogy kárörvendtek a baján, de lenézték.

— Mi mindig koldusok voltunk, de te fényűző, ismerted a selyem puhaságát és most égeti testedet a rongy.

Mikor már eléggé kigyönyörködték magukat az ujonjött tehetetlenségen, kétségbeesett vergődésén gögös köznnyel mennek tovább.

Egy-kettő mégis visszamarad. Az egyikén rikitó selyemrongyok, talmi ékszerek s ajkán csábító, mézes szó és kaján mosoly vonaglik. Ez a kendőzött alak a bűn, mely lépten kíséri a nyomort és azt susogja:

— Leestél a porba; most kövess engem és én újra felviszlek a magasba. Látod, milyen hideg, sötét és viaszatlan itt lenn az élet. Küzdeni akarsz a sárban, midőn virágos kertekben andaloghatsz s újra meghódíthatod azt

○ **Csáky Albin gróf 100 koronája.** Csáky Albin gróf 100 korona pályadíjat bocsátott rendelkezésére dr. Havas Gyulának, mint a Budapesten megjelenő »Magyar Pestalozzi« gyakorlati nevelésügyi közlöny szerkesztőjének, a mely lapot úgy a művelt szülők, mint a buzgó tanítók szíves örömmel fogadják és támogatják, a következő igen érdekes pályakérdés kidolgozására: »Meg kell ismertetni azon gyakorlati eszközöket és módokat, amelyeknek segítségével a kötelesség érzet erénye tényleg fejleszthető.« 16 pályamunka érkezett be. Dicséretes törekvés, sok szép gondolat nyilatkozik mindenikben, de különösen figyelemre méltó 3 rendkívül gondosan kidolgozott munka. Ezek közül legjobbnak bizonyult a 6. számú, a mely szerencsésen el is nyerte a pályadíjat. A koszoruzott mű érdemes szerzője: Kovács Dezsőné Papp Mária kolozsvári áll. tan. képz. int. gyak. isk. tanítónő. Melegen ajánljuk a valóban hasznos szolgálatot tevő gyakorlati nevelésügyi irodalmi vállalatot. Előfizetési díja egész évre 4 frt, mely a »Magy. Pestal.« kiadóhivatalához (Budapest, IV., Belvárosi Könyvnyomda, Havas és Lipót-u. sarkán) küldendő be.

Törvénykezés.

§ **Verekedő familia.** Mult év október hó 9-én történt, hogy öreg Lukács József vasasi lakos összeveszett Nyúl János ugyanottani lakossal. A veszekedés rövid idő alatt verekedéssé nőtte ki magát, miközben Nyúl János öreg Lukács Józsefet földhöz vágta. Ezzel látványosan véget ért a veszekedés, de öreg Lukács József nem hagyta annyiban a dolgot, hanem boszút forralt támadója ellen. Hazament s egész familiáját feltűzelve, hogy álljanak boszút Nyúl Jánoson. Az öregnek nem kellett sokat beszélni, a család késznek nyilatkozott vele menni s így öreg Lukács József, a felesége, ifj. Lukács József és Lukács György, Nyúl János háza elé mentek s azt közporral kezdték ostromolni, mely csatában öreg Lukács Józsefné a munició-szállítást végezte, amennyiben kötényszámra hordta férjének és fiainak az utszéli köveket. Nyúl János végre megunt az ostromállapotot s egy hatalmas husággal felfegyverkezve kirohant, de vesztére, mert őt is hatalmas közpor fogadta, egy kő pedig úgy homlokra találta, hogy menten összerogyott. A harcias kedvű család hősködésének folytatása volt a napokban a pécsi kir. törvényszék előtt, hol Nyúl János súlyos testisértés büntette miatt panaszt emelt öreg Lukács Józsefnek ellen. A kir. ügyész a vég-tárgyalás folyamán öreg Lukács József, Lukács György és öreg Lukács Józsefnével szemben elejtette a vádat s csupán ifj. Lukács József, valamint Lukácsék panaszja folytán, becsületsértés vétsége miatt, Nyúl János megbüntetését kérte. Az ügyészi indítvány elfogadásával a kir. törvényszék ifj. Lukács Józsefet két havi fogház és tíz forint pénzbüntetésre, Nyúl Jánost pedig 10 forint pénzbüntetésre ítélte. Ifj. Lukács József az ítélet ellen felebbezést jelentett be, úgy terhére a királyi ügyész is. A többiek megnyugodtak az ítéletben.

§ **Hitves gyilkosság.** Hat napi tárgyalás után hozta meg ítéletét a königsbergi es-

küdszék egy szenzációs bűnyben, mely ugy Königsberg, mint egész vidékén roppant nagy feltűnést keltett. Másról sem beszéltek, mint erről az esetről napokon keresztül. Rosengart szül. Adameit Johannát, Rosengart volt nagybirtokos feleségét vádolták hitvesgyilkosságra való felbujtással. A tárgyalás még március hó 24-én kezdődött a königsbergi esküdszék előtt, mely kiment a helyszínére is Rosengartnak Königsberg mellett fekvő két kastélyába, a hol Rosengartot agyonütötték. A bűnyben számos egyént hallgattak ki, köztük az özvegy-asszony testvérét és sógorát, vőlegényét és gyermekeit. Különösen érdekes volt a vádlott nő legidősebb leányának, a 12 éves Olgának vallomása, a ki megmondta, hogy nagybátyja Adameit beszélte rá, hogy az időközben elhalt Ries inspektorra valljon. Adameit ugyanis, a ki testvérét Helgolandban épp akkor fogatta el, mikor Wolffal, vőlegényével meg akart esküdni, azt vallotta, hogy testvére elmondta neki, hogy ő beszélte rá Riest, a kivel viszonya volt, hogy férjét lője agyon. A leány vallomásából tényleg kitűnt, hogy Rosengart Johannának viszonya volt Ries inspektorral, de hogy anyja beszélte volna rá Riest apjának meggyilkolására, arról nem tud semmit, pedig a gyilkosság estéjén a leány, az anyja és Ries együtt voltak. A tárgyalás különben a hat napon a közönség nagy érdeklődése mellett folyt le. Az ítéletet tegnap délelőtt hirdették ki. E szerint Rosengart szül. Adameit Johannát, kit férjgyilkosságra való felbujtással vádoltak, az esküdszék felmentete.

§ **Színészper zárt ajtók mögött.** Nem mindennapi ügyet tárgyalt a napokban a miskolci kir. járásbíróság. A panaszos fel *Tiszay* Dezső színigazgató, illetve neje, *Elinger* Ilona, a vádlott pedig *Dajka* Balázs, a színház baritonistája volt. Az ügy pikáns pletykából keletkezett, hogy azt csak zárt ajtók mögött lehetett tárgyalni. Az érdekes rágalmozási perben *Tomcsányi* Rózi naiva és *Gergely* Gizella primadonna voltak a tanúk. A tárgyalás igen kedélyes mozzanatok közt folyt le. A járásbíró *Dajka* Balázst a becsületsértéssé degradált rágalmozásért 200 forint pénzbüntetésben, nem fizetés esetében 40 napi elzárás és a fölmerült perköltések megfizetésében marasztalta el. Mindkét fél fölbevezett az ítélet ellen.

T a n ü g y.

)(**Tanítók országos bizottsága.** A magyarországi tanítóegyesület kiküldötteiből álló országos bizottság tegnap tartotta közgyűlését Budapesten. A napirend tárgyai között a tanítók házanak ügye is előkerült, melyet alaposan megvitattak s 150 tanító gyermekének befogadására tápintézet létesítését határozták el. A tárgyhöz *Klingenberg* Jakab, pécsi izr. népiskolai igazgató-tanító is hozzászólt.

)(**Szólószeti és borgazdasági tanfolyam.** A szólószeti és borgazdasági tanfolyamra, mely az idén október 12-étől kezdődőleg október 27-éig tart, a pályázati határidő tegnap délután öt órakor járt le, mely időig a pécsi kir. tanfelügyelőséghez összesen tizenhat kérvény érkezett. Résztételre jelentkeztek: *Kincses* Endre harkányi, *Lasanyi* Já-

nos káti, *Merkle* Adolf kekesdi, *Puszt* Gusztáv nagy-ághi, *Kész* József villányi, *Krenn* János esárdi, *Zehmann* János rác-tóttósi, *Gábel* József kassai, *Droppa* Gyula dunaszekcsői, *Csiszár* Béla nagy-palli, *Gráf* József görcsönyi, *Kondosi* Antal szabari, *Probszt* Jakab h.-hetényi, *Piribauer* Ferenc pécsváradi, *Mocsár* Antal kárászi, *Gurszky* Antal ófalui tanítók. A kir. tanfelügyelőség a beérkezett kérvényeket már a mai nap folyamán felterjesztette a m. kir. vallás és közoktatásügyi miniszterhez. A netán még ezután érkező pályázati kérvények, mint elkésettek figyelembe nem vétetnek.

Közgazdaság.

□ **A sertésvész terjedése.** A földmivelési miniszternek hetenkint egyszer megjelenő kimutatásából az egész tél folyamán örömmel láttuk, hogy a sertésvész által fertőzött községek száma lassan-lassan, de fokozatosan csökken, úgy, hogy már remélni lehetett, hogy teljesen megszűnik ez a már három esztendeje dühöngő nyavalya. A legújabb kimutatás azonban ismét szaporodást mutat, a mennyiben március 22-én 415 község volt az országban fertőzve, tehát már nyolccal több, mint egy héttel ezelőtt. Ez jó figyelmeztetés különben, hogy óvatosak legyünk s hogy a hatóságok tovább is szigorúan ügyeljenek az előirt rendszabályok pontos betartására. Az állategészségügy állapota ettől eltekintve az egész országban kielégítő.

□ **Vásári statisztika.** Husvétii pótvásárunk állatvásárjáról az állatorvosi hivatal most állította össze a részletes statisztikát. E szerint felhajtott az állatvásárra összesen 3274 drb. állat és pedig: ló 1153, tehén 627, ökör 353, bika 2, üsző 296, tinó 428, borju 230, sertés 180, borju 230 és kecske 5 darab. Eladatott a vásáron: ló 144, tehén 77, ökör 14, bika 2, üsző 17, tinó 15, borjú 44, sertés 76 és kecske 3, összesen 482 darab.

T Á V I R A T O K.

— **Nagypéntek Bécsben.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Bécsben a király jelenlétében ment végbe Krisztus testének koporsóba tétele.

— **A Dreyfus-ügy legújabb rejtelméi.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A párisi »Figaró« közli a semmitőszék előtt levő Dreyfus-féle iratcsomó tartalmát. Az iratokból kitűnik, hogy *Esterházy-Walsin* a vezérkar megbízásából cselekedett.

— **Visszaküldött milliók.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Amerikának a kubai hadsereg számára Havannába küldött 3 millió dollárnyi adományának szétosztása nehézségekkel járt. Ezért *Broke* tábornok elhatározta, hogy a pénzt visszaküldi Washingtonba.

— **A pesti zsidótemplom eltolása.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) *Krumholz* mű-pítész tervet dolgozott ki, hogy a pesti zsidótemplomot legfőlebb százhusz nap alatt 31 méternyire eltolja

alkalmasabb helyre. Az eltolás által semmi repedésnek sem szabad az épületben előállnia s az eltolás ideje alatt az istentiszteletek rendesen végezhetők. Az eltolás összes költsége 140 ezer forint lesz.

Nyilt-tér.

Elismerés az érdemek!

Wilhelm Ferenc gyógyszerész urnak Neunkirchen, Bécs mellett, Altona, 1897. augusztus 11-én.

Már 70 éves vagyok és 10 évig szenvedtem ízületi-csúz és aranyeres-gumókban és nem tudtam segítséget találni. Az Ön Wilhelm-féle antiarthritikus antirheumatikus vértisztító theája 3 heti használata által teljesen megszabadultam szenvedéseimtől, ezért Önnek, valamint a Grófnének, kinek nyilatkozatát a hírlapokban olvastam, hálás köszönetemet nyilvánítom.

Kitünő tisztelettel

Ackermann Christ. magánzó
Altona, Hamburg mellett, Reichenstrasse 6.

Kapható minden gyógyszerertárban.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

HIRDETÉSEK.

Legolcsóbb bevásárlási forrás
asztalos és kárpitos

Butorok-ban

Fehér Béla

butorraktárban

Pécsett, Apáca-utca 2. sz. a.

a takarékpénztári új palotában.

A miről a n. é. butorvásárló közönség mindenkor meggyőződést szerezhet.

Mindenütt dicsérik a híres
MACHLEID-féle

keoskeméti
arckenöcsöt,

mely rövid használat után minden szeplőt, májfoltot, himlőhelyet, pörse-
néseket és egyéb kellemetlen kiftéseket bizto-
san elmulaszt. Az ar-
szép, fiatal, kellemes,
üde színt nyer tőle, a
napbarnítástól meg-
óvja. Kitünő hatása már
néhány nap múlva ész-
lelhető, egyszeri próba
is elegendő, hogy ezt bárki
örökre megkedvelje. Ha-
tása a keoskeméti növény-
szappannal oly meglepő
és elismert, milyet e téren
szépitő-szer még el nem
ért és fölül nem mult.
Egyik jó tulajdonsága,
hogy ártalmas utóhatása
sohasem lesz. Egy tégely
ára használati utasítással

50 kr. — Egy darab keoskeméti növényzappan 32 kr.

Hajnal-szesz.

Biztosan meggyógyít minden fájdalmat, így **köszvény,**
reuma, csontfájdalmak, fejfájás, migrén, fogfájás, fül-
fájás és hátfájás ellen a legbiztosabban ható gyógyszer.
Még alig volt eset reá, hogy számos, sikertelenül használt
szerek után a hajnal-szesznek enyhítő hatása ne lett volna.
Sok ezer elnyomorodott beteg köszöni már ezen szernek
teljes gyógyulását. Egy tégely ára használati utasítással 50 kr.
Kapható:

Farkas Ignác

„Mátyás király” című gyógyszerertárban Keoskeméten
és minden nagyobb vidéki gyógyszerertárban.

Főraktár Török József gyógyszerertára Budapest.

Hirdetések jutányos
áron vétetnek föl ki-
adóhivatalunkban.

Teleki Zsigmond pécsi főelárusításban

levő **osztálysorsjegyekből** a március 29-én és 30-án tartott huzásokon 16389, 64523, 91944, **1000 koronás,** — 26626, **500 koronás** nyeremény és ezeken kívül számos **200 koronás** nyeremény kihuzatott. **A 400,000 és 200,000 koronás,** valamint még kb. **500 drb. 1000 koronán** felüli nyeremény és végül a **600,000 koronás jutalom** még a szerencsekerékben vannak, a miért is a részvétel még mindig nagyon előnyös és eredménynyel kecsegtető.

Pótsorsjegyek Teleki Zsigmond főelárusítónál még kaphatók.

Kávéház átvétel.

Bátorkodom a n. é. közönségnek tisztelettel tudomására adni, hogy **1899.**
április hó 1-én a

„NÁDOR” KÁVÉHÁZ vezetését
átvettem.

Főtörekvésem a legjobb és csak valódi italok pontos kiszolgálása által a n. t. vendégeim meglegedését kiérdemelni.

A mai igényeknek megfelelő tekeasztalok, bel- és külföldi hírlapok állanak a n. é. közönség rendelkezésére.

A kávéház egész éjjel nyitva van.

Minden hétfőn és szerdán **RÁCZ GUSZTI** és minden pénteken **FARKAS SÁNDOR** zenekara játszik.

Számos látogatást kérek

kiváló tisztelettel

Büttner József

a »Nádor« kávéház vezetője.